

til det egentlige Skibsmandskab, og uanset om han ansættes paa Skibet af Rederen, af Skibsføreren eller af en anden til Skibet hørende Person.

§ 5.

Kongen kan under Forudsætning af Gensidighed udvide de i nærværende Lov indeholdte Bestemmelser til ogsaa at gælde udenlandske Sømænd.

§ 6.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1936.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag fremsættes til Gennemførelse af den som Bilag aftrykte, paa den internationale Arbejdskonference i Genua i Aaret 1920 vedtagne Konvention angaaende Erstatning for Arbejdsløshed i Tilfælde af Skibsforslis.

Et Lovforslag af tilsvarende Indhold har tidligere været fremsat for Rigsdagen, jfr. Rigsdagstidende 1925—26, Tillæg A. Sp. 3975—82. Bestemmelser svarende til de i dette Lovforslag indeholdte optoges derhos i § 1 i det for Rigsdagen i Samlingen 1926—27 fremsatte Forslag til Lov om Tillæg til Sømandslov af 1. Maj 1923, jfr. Rigsdagstidende 1926—27, Tillæg A. Sp. 2913—38.

Det bemærkes, at følgende Lande har ratificeret den ommeldte Konvention: Argentina, Australien, Belgien, Bulgarien, Canada, Chile, Columbia, Cuba, Estland, Frankrig, Grækenland, Irland, Italien, Jugoslavien, Letland, Luxembourg, Nicaragua, Polen, Rumænien, Spanien, Sverige, Storbritannien, Tyskland, Uruguay.

Endvidere har Norge i 1935 gennemført Bestemmelser svarende til det foreliggende Lovforslag.

Af praktiske Grunde har man ment at burde lade Forslaget fremtræde som et Forslag til en selvstændig Lov og ikke,

som det ellers kunde være naturligt, som Forslag til Ændring i Sømandsloven af 1. Maj 1923.

Løvrigt skal med Hensyn til Lovforslagets § 1 bemærkes følgende:

Loven gælder baade for Skibsføreren og for de øvrige paa Skibet beskæftigede Personer, og kommer kun til Anvendelse, naar Skibet som Følge af Forliset gaar tabt eller bliver erklæret uistandsætteligt, idet Hyreaftalen kun i saa Tilfælde ophører, jfr. Sømandslovens §§ 6 og 41.

Erstatning kan kun kræves for den Tid, i hvilken den paagældende faktisk er arbejdsløs som Følge af Skibsforsliset, jfr. herved Sømandslovens § 6, 1ste Stykke, 2det Punktum, og § 41, 1ste Stykke, 2det Punktum. Den paagældende er i den Forstand pligtig at tage andet passende Arbejde, at han, hvis han ikke gør dette, mister Retten til Erstatning for den Tid, i hvilken han kunde have faaet andet Arbejde.

Bevisbyrden for, at andet Arbejde har kunnet faas, paahviler Rederen.

Med Hensyn til Regelen i Paragraffens 2det Stykke bemærkes, at de foreslaaede Bestemmelser er i Overensstemmelse med Reglerne i Sømandslovens § 28, 2det Stykke sidste Punktum.